

01.06.2022

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2021/996
Toplantı Tarihi/Sayısı : 17.5.2022/175
Karar Numarası : 2022/311
Başvuran : K. A.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : K. D.
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; kiralamak istediği dairenin bekar olması gerekçe gösterilerek emlakçı tarafından kendisine kiraya verilmemesinin medeni hal temelinde ayrımcılık yarattığı iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, dilekçesinde:

a. Kiralık ev ilanlarının bulunduğu “sahibinden.com” isimli internet sitesinde İzmir ili Bornova ilçesi ... Mahallesi’nde “bahçeli, aileye uygun, geniş 2+1 daire” başlıklı ilan gördüğünü, ... numaralı ilanın kendisine uygun olduğunu düşünüp evi kiralamak istediğini,

b. Adı geçen internet sitesi üzerinden ... Gayrimenkul adına gayrimenkul kiralamaya yetkili kişi olan K. D. ile yazılı olarak iletişime geçtiğini,

c. İletişime geçtiği kişinin kendisine evin bekar bir kişinin kiralamasına uygun olmadığını, aile tercih ettiklerini, bu durumun ev sahibi ile alakalı olduğunu ifade ettiğini, yapılan görüşmeler neticesinde dairenin bekar olduğu için kendisine kiralanmak istenmediğinin beyan edildiğini,

ç. Karşılaştığı söz konusu muamele dolayısıyla evi kiralayamadığını, ayrımcılığa maruz kaldığını, muhatap hakkında gereğinin yapılmasını talep ettiğini ifade etmiştir.

3. 6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca; ihlal iddiasına muhatap K. D.'den başvuranın iddialarıyla ilgili olarak yazılı görüş talep edilmiştir. Mevzuat gereğince ihlal iddiasına muhatap taraf, yazılı görüşünü Kurum Kanununda belirtilen 15 günlük yasal süre içerisinde sunmamış; yazılı görüş talebimiz yinelenmesine rağmen muhatap tarafından herhangi bir dönüş yapılmamıştır.

4. Başvuran tarafından 21.12.2021 tarihli ve ... sayılı uzlaşma talebini içeren dilekçe Kurumumuza gönderilmiştir. Başvuran tarafından verilen uzlaşma talebi dilekçesinde başvurusundaki iddialar haricinde şu hususlar dile getirilmiştir:

a. TIHEK'e yaptığı başvuru sonucunda K. Hanım'ın işvereni statüsünde olan T. Bey tarafından arandığını ve yapılan görüşmenin ardından emlak ofislerine davet edildiğini,

b. Mağduriyetinin giderilmesi adına kendisine uygun bir kiralık daire göstereceklerini belirttiklerini,

c. Kendisine gösterilen dairenin tadilatı devam eden eski bir depo olduğunu, isteklerine uygun olan

ilandaki dairenin muadili olmadığını,

ç. Bu durumda mağduriyetinin giderilmesi için ilanda özellikleri açık bir şekilde belirtilmiş olan dairenin muadili bir daire olursa ve bu daireyi kendisine kiralarlarsa şikayetini geri çekeceğini belirttiğini,

d. Ancak son görüşmeden sonra muhatap kişilerden kendisine herhangi bir dönüş yapılmadığını, bu durumda mağduriyetinin hala devam ettiğini,

e. Görüşme yaptığı T. Bey ve K. Hanım'ın iyi niyetli olduğunu düşünerek mağduriyetinin giderilmesi için uzlaşma tutarı olarak 1.000 TL (Bin Türk Lirası) istediğini, ödemenin Kurumumuz aracılığıyla yapılmasını talep ettiğini ifade etmiştir.

5. 27.12.2021 tarih ve 6225 kurum sayılı yazı ile, başvuranın uzlaşma talebini içeren dilekçe muhatap K. D.'ye iletilmiştir. Muhatap kişi, 7.03.2022 tarihinde kurumsal e-posta adresine mail atarak dönüş yapmış; başvuranın uzlaşma talebini içeren yazılı görüşüne ilişkin görüşünde şu hususları dile getirmiştir:

a. Başvurucunun Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu'na yapmış olduğu şikayet başvurusuna ilişkin konuyu içeren yazının taraflarına ulaşmasının ardından K. A. ile iletişime geçtiklerini ve başvurucuyu gayrimenkul ofislerine davet ettiklerini,

b. Başvurucunun talebine uygun olduğu düşünülen ... Mahallesi'nde bulunan bir dairenin kendisine gösterildiğini, onun haricinde kiralamaya uygun alternatif daireler de sunulduğunu, başvurucunun düşünmek için süre istediğini, düşündükten sonra kendilerine geri dönüş yapacağını söylediğini, daha sonra başvurucuyu aradıklarında ise gösterilen daireyi istemediğini,

c. Bu süreçte başvurucu ile telefon görüşmesi yaptıklarını, bu görüşmede başvurucunun şikayet başvurusundan vazgeçtiğini söylediğini, bunun üzerine şikayet başvurusundan vazgeçtiğini beyan eden bir dilekçe ile Kuruma müracaat etmesini belirttiklerini, başvurucunun da bu talebi olumlu karşıladığını,

ç. Ancak gelinen noktada, başvurucunun bu sürede kendilerini ve Kurumu oyaladığını, bunun gibi yedi firmaya daha aynı uygulamayı yapmış olmasından dolayı başvurucunun iyi niyetli olmadığını ifade etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" başlıklı 10'uncu maddesi şu şekildedir: "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (...) (Ek fıkra: 7/5/2010-5982/1 md.) Çocuklar, yaşlılar, özürllüer, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar".

7. Anayasa'nın "Çalışma ve sözleşme hürriyeti" başlıklı 48'inci maddesi, "Herkes, dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetlerine sahiptir (...)" hükmünü haizdir.

8. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 2'nci maddesinin (d) bendi "Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi" ifade etmektedir.

9. 6701 sayılı Kanun'un "Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı" başlıklı 3'üncü maddesine göre;

"(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir.

(2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır.

(3) Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.

(4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür."

10. 6701 sayılı Kanun'un "Ayrımcılık türleri" başlıklı 4'üncü maddesinin birinci fıkrasında, ayrımcılık türleri "a) Ayrı tutma. b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama. c) Çoklu ayrımcılık. ç) Doğrudan ayrımcılık d) Dolaylı ayrımcılık e) İşyerinde yıldırma. f) Makul düzenleme yapmama. g) Taciz. ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık." olarak sıralanmıştır.

11. 6701 sayılı Kanun'un "Ayrımcılık yasağının kapsamı" başlıklı 5'inci maddesinin birinci fıkrasında;

"Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar." ve aynı maddenin üçüncü fıkrasında; *"Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz."* hükmü yer almaktadır.

12. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde, Kurumun, *"ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek"* le görevli olduğu düzenlenmiştir.

13. 6701 sayılı Kanun'un "İspat yükü" başlıklı 21'inci maddesi şöyledir: *"Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir."*

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

14. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Başvurular" başlıklı 17'nci maddesinin birinci fıkrasında "Ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir." hükmü bulunmaktadır. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan K. A. tarafından yapılan başvurunun Kurumumuzca esas incelemesi yapılabilecek bir başvuru olarak değerlendirilebileceği sonucuna varılmıştır.

15. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde özel olarak düzenlenmektedir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS)'in 14'üncü maddesine göre; "Bu Sözleşme'de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır."

16. Ayrımcılık yasağı, yasalar önünde eşitlik ve hiçbir ayırım gözetilmeksizin yasalarca eşit derecede koruma, insan haklarının korunmasıyla ilgili temel ve genel prensiplerdir. Bu nedenle, Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'nin 2'nci maddesinin birinci fıkrası, Sözleşme'ye Taraf her Devlet'in kendi ülkesinde yaşayan ve yetkisi altında bulunan tüm bireylere ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasal ya da başka fikir, ulusal ya da toplumsal köken, mülkiyet, doğum ya da başka bir statü bakımından hiçbir ayırım gözetmeksizin Sözleşme'de tanınan hakları sağlamak ve bu haklara saygı göstermek yükümlülüğünü dile getirir (*Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komitesi; Genel Yorum 18; Ayrımcılık Yasağı; CCPR General Comment No. 18: Non-discrimination, 10 Kasım 1989, §1*).

17. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında; ayrımcılık, objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır (*AİHM, Willis v. Birleşik Krallık Davası, Başvuru No:36042/97, 11.09.2002, §48 ve AİHM, Okpisz v. Almanya Davası, Başvuru No:59140/00, 15.02.2006, §33*). Farklı muamelenin objektif ve makul bir nedene dayanması hususu ise AİHM tarafından belirli kriterler çerçevesinde değerlendirilmektedir. Bu durumda, söz konusu meşruluğun varlığı ilk olarak, demokratik bir toplumda geçerli olan ilkeler göz önünde bulundurularak söz konusu tedbirin amacı ile etkileri arasındaki ilişki bağlamında değerlendirilmelidir. Sözleşme'de belirtilen bir hakkın kullanılmasının ardındaki muamele farklılığının sadece meşru bir amaca yönelik olması tek başına yeterli değildir. 14'üncü madde gerçekleştirilmek istenen amaç ile kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisi bulunmadığı takdirde de aynı şekilde ihlal edilmektedir (*AİHM, Belçika'da Eğitim Dili Davası, B. No: 1474/62; 1677/62; 1691/62; 1769/63; 1994/63; 2126/64, 23/07/1968, §10*). Mahkeme son zamanlardaki içtihatlarında ayrımcılığı kısaca, "göreceli olarak benzer durumda olan kişilere nesnel ve makul bir gerekçesi olmaksızın farklı davranılması" olarak tanımlamaktadır (*AİHM, Zarb Adami v. Malta Davası, B.No: 17209/02, 20.06.2006, §71*).

18. Anayasa Mahkemesi (AYM); Tuğba Arslan kararında, eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı yönünden aşağıdaki değerlendirmelerde bulunmuştur; "Anayasa'nın 10. maddesi "ayrımcılık yasağı" biçiminde düzenlenmemiş olsa bile eşitlik ilkesinin, anayasal bağlamda her durumda dayanılacak normatif bir değer taşıması nedeniyle ayrımcılık yasağının da etkili bir şekilde hayata geçirilmesi

gerekir (Bkz. AYM, E.1996/15, K.1996/34, K.T. 23/9/1996). Başka bir deyişle eşitlik ilkesi somut bir ölçü norm olarak ayrımcılık yasağını da içerir” (AYM, Tuğba Arslan, B. No: 2014/256, 25/6/2014, §108).

19. 6701 sayılı Kanun’da yer alan doğrudan ayrımcılık, “bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi” ifade etmektedir.

20. Ayrımcılık yasağının ihlal edildiğinin kanıtlanması, ayrımcılık kendini açık ve kolayca tespit edilebilen bir şekilde göstermediğinden oldukça güçtür. AİHM bu açıdan “makul şüphe bırakmayacak” bir kanıt standardı kabul etmiştir. Mahkeme’ye göre kanıtlanma yeterince güçlü, açık ve birbiriyle uyumlu çıkarımlardan ya da yeterince çürütülememiş maddi olgulardan oluşabilecektir (AİHM, Nachova ve Diğerleri v. Bulgaristan Davası (Büyük Daire), B.No: 43577/98, 06/07/2005, §147).

21. AYM’ye göre ayrımcılık iddiasının ciddiye alınabilmesi için başvuruçunun kendisiyle benzer durumdaki başka kişilere yapılan muamele ile kendisine yapılan muamele arasında bir farklılığın bulunduğunu ve bu farklılığın meşru bir amaç olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. ayrımcı bir nedene dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerekir (AYM, Devrim Evin Kararı, B.No: 2013/2069, 20.02.2014, §34).

22. İspat yüküyle ilgili olarak, 6701 sayılı Kanun’un 21’inci maddesinde “Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.” hükmü yer almaktadır. Bu çerçevede Kuruma yapılan başvurularda ispat yükünün yer değiştirmesi için başvuranın iddiasının gerçekliğine dair kuvvetli emareler ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerekmektedir (TIHEK 2019/64 sayılı Kurul Kararı, 19/11/2019, §32).

23. AYM, farklı muamelenin varlığının ilk bakışta anlaşılabilir hâllerde başvuruçunun herhangi bir ispat çabasına girişmesinin beklenmeyeceğini, bu bağlamda mevzuattan kaynaklanan veya uygulamadan kaynaklansa bile muamele sahibinin saikinden/niyetinden bağımsız bir biçimde oluşan farklı muamele için başvuruçunun ayrıca bir ispat külfeti altına girmesinin söz konusu olamayacağını belirtmektedir. Bununla birlikte -ayrımcı saiklerle bir kimseye kötü muamelede bulunulması gibi- farklı muamelenin ancak uygulayıcının saikiyle/niyetiyle ortaya çıktığı durumlarda bunun ispatlanması yükümlülüğünün başvuruçuya ait olacağına, zira bu gibi hâllerde ilgili işlem veya eylemi farklı muamele hüviyetine büründüren olgunun, muamelede bulunanın niyeti olacağına vurgu yapmaktadır (AYM, Burcu Reis Kararı, B. No: 2016/5824, 28/12/2021, §57).

24. AYM, ayrımcılık iddiasının ciddiye alınabilmesi için başvuruçuların kendileriyle aynı durumdaki başka kişilere yapılan muamele ile kendilerine yapılan muamele arasında bir farklılığın bulunduğunu ifade etmelerinin yeterli olmadığını, bu farklılığın meşru bir temeli olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. bir ayrımcılık temeline dayandığını makul delillerle ortaya koymaları gerektiği ifade etmiştir (AYM, Z.A. [GK], B. No: 2013/2928, 18/10/2017, §64). Bununla birlikte AYM, ayrımcılığı ispatlamanın kolay olmadığını, bu yüzden başvuruçuların kendilerine farklı muamele yapıldığını hukuka uygun her türlü delille

ispatlamalarının mümkün olduğunu, farklı muamelenin var olmadığı veya haklı sebeplere dayandığının ispatlandığı durumda, ispat yükümlülüğünün farklı muameleyi gerçekleştiren tarafa geçeceğini ifade etmiştir (*AYM, Ayla (Şenses) Kara Kararı, B. No: 2013/7063, 5/11/2015, §46*).

25. Başvuru konusunu teşkil eden medeni hâl temelinde ayrımcılığa maruz kalındığı iddiası incelendiğinde, öncelikle başvuranın, başvuru dilekçesinin ekinde muhatap emlak yetkilisi ile 29.09.2021 tarihinde yapmış olduğu görüşmenin ekran görüntüsünü sunmuş olduğu görülmüştür. Bu görüntülerde, emlak yetkilisinin ev sahiplerinden aldığı ayrımcılık talimatını gerekçe göstererek ev kiralama konusunda bekâr kiracı kabul edilmediğini belirttiği anlaşılmaktadır. Ayrıca başvuru, kendisine aile tercih edildiği şeklinde verilen cevaba karşılık maddi durumunun kira ödemesini karşılamaya yeteceğini, bunun haricinde neyin sorun yarattığını, evin kendisine verilmemesinin hangi gerekçeye dayandırıldığını öğrenmeye çalışmıştır. Başvuran, muhataba ayrımcılık teşkil eden muamelenin farkında olup olmadığını da sormuş, muhatap tarafından durumun “ev sahipleri ile alakalı” olduğu şeklinde bir yanıt verilmiştir. Söz konusu görüşme, başvuranın iddialarının gerçekliği konusunda kanıt başlangıcı sayılabilecek niteliktedir.

26. Somut olay çerçevesinde muhatabın, başvuranın medeni hâl temelinde ayrımcılığa maruz kaldığı iddialarına temel teşkil eden bilgi ve belgelerden haberdar olduğu, bunların içeriği hakkında yeterli bilgiye sahip bulunduğu değerlendirilmiştir. Ayrıca muhatabın yazılı görüşünde, başvuranın dilekçesinde belirttiği iddialara karşılık medeni hâl temelinde ayrımcı muamelede bulunmadığına dair değerlendirme yapmadığı anlaşılmıştır. Dolayısıyla, başvuranın iddialarının çürüdüğü yönünde bir kanaate varmak mümkün görünmediğinden, başvuranın iddiaları geçerliliğini korumaktadır.

27. Ayrımcılık yasağının ihlal edilip edilmediğini değerlendirmek için ayrımcılığa neden olduğu iddia edilen işlemin, eylemin ya da eylemsizliğin amacı ile sonucu arasındaki ilişkiye bakmak gerekmektedir. AİHM’e göre, bir muameledeki farklılık, “objektif ve makul bir gerekçeye sahip değilse” ya da “meşru bir amaç” izlememişse ayrımcılık söz konusudur (*AİHM, Abdulaziz, Cabales and Balkandali v. Birleşik Krallık Davası, Başvuru No: 15/1983/71/107-109, 24/04/1985, §72*). Somut olayda, başvurana başka hiçbir gerekçe gösterilmeden sadece bekar olduğu için ayrımcı bir muamelede bulunulmuştur. Muhatap gayrimenkul kiralama yetkilisi K. D., evin bekar kişiye verilmemesi talimatının arkasında ev sahibi olduğunu beyan etse de 6701 sayılı Kanun kapsamında “bir kişinin kendi nam veya hesabına eylem ve işlemlerde bulunmaya yetkili kıldığı kişilere veya bir kamu görevlisinin diğer kişilere verdiği ayrımcılık yapılmasına yönelik talimatı” olarak tanımlanan ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama, mezkûr Kanun’un 4’üncü maddesinde yer alan ayrımcılık türleri arasında sayılmaktadır. Bu çerçevede, yalnızca kendisine verilen talimatın uygulandığı gerekçesinin ileri sürülmesi, ayrımcılık talimatının uygulandığı tespitini değiştirmemektedir.

28. Anayasa’nın 48’inci maddesinde, sözleşme hürriyeti düzenlenmiştir. Borçlar Kanunu’nda da temel bir ilke olarak görülen sözleşme hürriyetinin; sözleşme yapıp yapmama, sözleşme yapılacak kişiyi seçme, sözleşmenin içeriğini belirleme ve değiştirme, sözleşmeye son verme gibi görünüşleri bulunmaktadır. Bahsi geçen madde hükümleri sözleşme hürriyetini koruma altına almış olsa da bu haklar kişilere sınırsız bir koruma alanı vermemektedir. Özellikle Anayasa’nın başlangıç metninde ve 10’uncu maddesinde yer bulan eşitlik ilkesi, bu hakların kullanımında sınırın aşılması anlamında bir fren görevi görmektedir. Dolayısıyla Anayasa’nın 48’inci maddesinde koruma altına alınan haklar sınırlanamaz

olmayıp, aynı zamanda eşitlik ilkesi ile de bağlantılıdır.

29. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun "Sözleşme özgürlüğü" başlıklı 26'ncı maddesi uyarınca; "Taraflar, bir sözleşmenin içeriğini kanunda öngörülen sınırlar içinde özgürce belirleyebilirler." Mezkûr Kanun'un 27'nci maddesine göre, "Kanunun emredici hükümlerine, ahlaka, kamu düzenine, kişilik haklarına aykırı veya konusu imkânsız olan sözleşmeler kesin olarak hükümsüzdür." Somut olayda muhatap, kendisinin ev sahibi tarafından verilen talimatını yerine getirdiğini ifade etse de 6701 sayılı Kanun kapsamında ayrımcılık talimatını uygulamak da yasaktır. Bu nedenle beyanında ev sahibinden aldığı ayrımcılık talimatını gerekçe göstererek, kiralamaya yetkili olduğu gayrimenkul üzerindeki yetkisini hukuk düzeninin sınırları içinde kullanmış olduğundan söz edilemeyen K. D. tarafından başvurucunun kendisine farklı muamelede bulunulduğu iddialarını çürütecek herhangi bir kanıt sunulmadığından dolayı ayrımcılık yasağını ihlal edildiği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

1. Başvuruda medeni hal temelinde AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILDIĞINA,
2. Muhatap hakkında 1.963 TL İDARİ PARA CEZASI UYGULANMASINA,
3. 6701 Sayılı Kanun'un 25. maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca idari para cezasının UYARI CEZASINA DÖNÜŞTÜRÜLMESİNE,
4. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
5. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

17.05.2022 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan

e-imzalıdır

Av. Alişan TİRYAKI
II. Başkan

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi
(Raporlu)

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Harun MERTOĞLU
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-onaylıdır

Ünal SADE
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi